

РЕШЕНИЕ

№ 540

гр. Кюстендил, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, XV-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Калин К. Василев

при участието на секретаря **ИРЕНА АНДР. АЛЕКСАНДРОВА**
като разгледа докладваното от Калин К. Василев Гражданско дело №
20211520101957 по описа за 2021 година

Образувано е по искова молба с вх.№3407/05.10.2021 г., депозирана от „Шел България“ ЕАД, ЕИК 831915840, със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Ситняково“ №48, Сердика офиси, ет. 8, чрез адв. П., против З. Р., ЕГН *****, с посочен в исковата молба адрес в с. Ж., общ. К., ул. „Д.“ №**.

В исковата молба се твърди, че ответникът, в качеството му на физическо лице безусловно и неотменно се е задължил, без протест и без разноси, да заплати на ищеца при предявяване на запис на заповед от 23.02.2017 г. сумата от 9 000 лева. Сумата следвало да бъде заплатена по банкова сметка на ищеца в „Ситибанк“, клон София, не по-късно от три години от датата на издаване на записа на заповед. На 10.09.2019 г. записа на заповед е предявен на издателя-ответник, но плащане и до този момент не е направено.

„Шел България“ ЕАД завел пред КНРС заповедно производство по реда на чл. 417 от ГПК, за което е образувано ч. гр. дело №1899/2019 г., но поради връчване на заповедта за незабавно изпълнение по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК по образуваното ИД 20197430400836 по описа на ЧСИ Е. Х., следвало да предяви настоящите установителни искове.

Според ищеца, записа на заповед е редовен от външна страна, тъй като съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 535 от ТЗ, поради което е възникнало вземане срещу ответника по това дело като издател и физическо лице – солидарен длъжник. Записът на заповед бил издаден на предявяване,

като това се случило на 10.09.2019 г., който факт се установявал от отбелязването в записа.

Задълженията между издателя на записа и поемателя били каузални и произтичат от договорено по договор ползване на услуга Еврошел карта от 13.10.2016 г. между „МКД транс“ ЕООД и ищеца по това дело.

На 13.10.2016г. с управителя на „МКД транс“ ЕООД – З. Р., е сключен договор за ползване на услугата Euro Shell Card, чрез който „Шел България“ ЕАД предоставил на „МКД транс“ ЕООД правото да ползва карти с цел получаване на доставки от доставчици в държави, посочени в Приложение №2 от договора.

Съгласно чл.2.3 от договора, основният картодържател правел поръчка на карти по стандартен образец, в която посочвал избраните от него категории на доставките и тип на картите - карта на автомобил и/или поименна карта. С формуляри за поръчка на Еврошел карти основният картодържател е поръчал и получил 3 броя Еврошел карти тип 7077 на МПС с рег.№ *****, № *****, № *****.

Съгласно чл.3.5 от договора, за да бъдат регистрирани продажбите на закупените стоки и услуги чрез еврошел карта на името и за сметка на основния картодържател и настоящ ответник, приносителят на картата се легитимира пред участника в системата еврошел карта на бензиностанцията като представя картата и въвежда ПИН-кода и в съответния апарат. За всяка покупко-продажба се издава ваучер за продажба в 2 екземпляра, единият от които се подписва от приносителя на картата, а другия му се предава. Информацията, материализирана върху ваучера, се съдържала в електронната система за отчитане на продажбите на горива, тъй като била дублирана върху контролната лента на електронен носител. Следователно при покупката на стоки чрез еврошел карта с въвеждането на ПИН-кода на картата приносителят сам регистрира транзакцията, за което се създавала електронна информация в електронната система за отчитане на продажбите на горива, като въз основа на тази въведена чрез картата електронна информация електронната система генерирала и издавала съответните фактури.

Съгласно чл.7.1 от договора и Приложение №6 от 13.10.2016 год., неразделна част от същия, плащането на ползваната стока и/или услуга с цитираната карта следвало да се извърши в 14-дневен срок от издаването на фактурата. Съгласно чл.6.3. фактурата съдържала подробна информация за осъществените чрез картата транзакции за периода на фактурирането, както и друга идентифицираща клиента информация, като вида на превозното средство, датата и вида на ползваната стока и услуга, обекта, в който е ползвана услугата или закупена стоката. Съгласно чл.6.4. сумата, която начислявал Шел била равна на сумата за съответната транзакция, отбелязана във ваучера за продажба и съответно в дублираната контролна лента на електронен носител /КЛЕН/. Всяка продажба, включително и тези с карти Еврошел автоматично се идентифицирала и отчитала от система за отчитане

на продажбите на течни горива, съгласно изискванията на Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистрацията и отчитането на продажбите на течни горива в търговските обекти чрез фискални устройства.

В случай, че картодържателят не плащал своевременно дължимите суми Шел съгласно чл.8.2.1. блокирал картата без да отправя допълнително уведомление, а съгласно чл.11.4. при забавено плащане ищецът имал право да използва цялостно или частично гаранцията за прихващане на изискуемото от ответника задължение /при определен размер на същата съгласно Приложение №7, неразделна част от договора/. Съгласно Приложение №7 от 10.07.2017 год. страните са договорили като гаранция запис на заповед в размер на 9 000 лв., издадена от управителя, като физическо лице и депозит от 9 000 лв. Депозитът бил приспаднал от фактури извън процесиите.

Съгласно чл.7.3. от договора в случай, че длъжникът — „МКД транс“ ЕООД, не изплатил дължимите суми в срока по чл.7.1., същият дължал на ищеца неустойка в размер на 0,06% на ден от дължимата сума за всеки просрочен ден.

Твърди се от ищеца, че длъжникът „МКД транс“ ЕООД е ползвал за периода 01.09.2018 г. - 17.09.2019 г., включително, стоки и услуги на обща стойност 10 295, 20 лева с ДДС. На същия били издадени следните фактури и кредитни известия:

- №***** , №***** от 30.09.2018 год. /с падеж съответно на 14.10.2018 год./;
- №***** , №***** от 17.10.2018 год. /с падеж съответно на 31.10.2018 год./;
- №***** , №***** от 17.11.2018 год. /с падеж съответно на 01.12.2018 год./;
- №***** от 30.11.2018 год. /с падеж съответно на 14.12.2018 год./,
- №***** от 17.12.2018 год./с падеж съответно на 31.12.2018 г./,
- №***** , №***** от 31.12.2018 год. /с падеж съответно на 14.01.2019г./;
- №***** , №***** от 17.01.2019 год. /с падеж съответно на 31.01.2019 г./;
- №***** от 17.02.2019 год. /с падеж съответно на 03.03.2019 г./,
- №***** от 17.03.2019 год. /с падеж съответно на 31.03.2019 г./,
- №***** от 17.04.2019 год. /с падеж съответно на 01.05.2019 г./,
- №***** от 17.05.2019 год. /с падеж съответно на 31.05.2019 г./,
- №***** от 17.06.2019 год. /с падеж съответно на 01.07.2019 г./,
- №***** от 17.07.2019 год. /с падеж съответно на 31.07.2019 г./,
- №***** от 17.08.2019 год. /с падеж съответно на 31.08.2019 г./,

- №***** от 17.09.2019 год. /с падеж съответно на 01.10.2019 г./.

До момента „МКД транс“ ЕООД не бил заплатил стойността на ползваните стоки, услуги и такси съобразно посочените фактури. Задълженията по същите били изискуеми от момента на падежите, посочени по-горе.

Ето защо, ищецът моли съда да признае за установено по отношение на „Шел България“ ЕАД, че ответникът З. Р. дължи по представения запис на заповед от 23.02.2017 год., като солидарен длъжник: главница в размер на 9 000 /девет хиляди/ лева, ведно със законната лихва върху същата, считано от датата на завеждане на заповедното производство /27.09.2019г./, както и разноските по заповедното производство в размер на 840 лв. /180 лв. ДТ и 660 лв. адвокатско възнаграждение/, както и да му бъдат присъдени разноските в настоящото производство, включително и адвокатско възнаграждение.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът е депозирал писмен отговор чрез назначения му особен представител - адв. И. Х. – АК - Кюстендил. В отговора се твърди, че искът е допустим, но неоснователен. Оспорва го по основание и размер. Твърди, че от представените доказателства не било ясно какво и колко дължи ответникът. Моли съда да отхвърли предявените искове.

В съдебно заседание ищцовото дружество се представлява от упълномощен процесуален представител, същият поддържа исковата молба и уточненията към нея. Ответникът се представлява от особения представител, който поддържа депозирания от него писмен отговор.

Районен съд - Кюстендил, след като обсъди събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

От представения по делото Договор за ползване на услугата euroshell Card от 13.10.2016 г. е видно, че страните – „Шел България“ ЕАД и „МКД Транс“ ЕООД са уговорили предоставянето и условията за ползване на карти за гориво от второто дружество, картодържател. Уговорено е, че картодържателят заплаща на ищцовото дружество такси, определени по вид и размер в Приложение №4 към договора, както и такси по Приложение №5 към договора. Сроковете за заплащане били определени в Приложение №6. Съгласно Приложение №3 към договора уговореният кредитен лимит е в размер на 9000 лв. Според Приложение №6 картодържателят следвало да заплаща на Shell фкатурираните суми за стойността на получените стоки и услуги в 14-дневен срок от издаване на фактурата. Представен е запис на заповед, с която З. Р. безусловно и неотменимо се задължил срещу представяне на въпросният запис на заповед да плати на „Шел България“ ЕАД сума в размер на 9 000 лв., с падеж – на предявяване. Записът на заповед е издаден на 23.02.2017 г., отразено е в него, че може да бъде предявен в срок до три години от издаването му и видно от отбелязването му е бил предявен за плащане на 10.09.2019 г.

Ищцовото дружество е издало следните фактури и кредитни известия:

-№***** №*****от 30.09.2018 год. /с падеж съответно на 14.10.2018 год./;

- №*****, №***** от 17.10.2018 год. /с падеж съответно на 31.10.2018 год./;

-№*****, №***** от 17.11.2018 год. /с падеж съответно на 01.12.2018 год./;

- №***** от 30.11.2018 год. /с падеж съответно на 14.12.2018 год./,

- №*****от 17.12.2018 год./с падеж съответно на 31.12.2018 г./,

- №*****, №***** от 31.12.2018 год. /с падеж съответно на 14.01.2019г./;

- №*****, №***** от 17.01.2017 год. /с падеж съответно на 31.01.2019 г./;

- №***** от 17.02.2019 год. /е падеж съответно на 03.03.2019 г./,

- №***** от 17.03.2019 год. /с падеж съответно на 31.03.2019 г./,

- №***** от 17.04.2019 год. /с падеж съответно на 01.05.2019 г./,

- №***** от 17.05.2019 год. /с падеж съответно на 31.05.2019 г./,

- №***** от 17.06.2019 год. /с падеж съответно на 01.07.2019 г./,

- №***** от 17.07.2019 год. /с падеж съответно на 31.07.2019 г./,

- №***** от 17.08.2019 год. /с падеж съответно на 31.08.2019 г./,

-№***** от 17.09.2019 год. /с падеж съответно на 01.10.2019 г./.

Представено е Решение от 14.10.2020 г. на Арбитражен съд при Българска търговско-промишлена палата, с което е осъдено „МКД Транс“ ЕООД да заплати на ищцовото дружество сума в размер на 9 375, 50 лв. по фактури издадени в периода 01.09.2018 г. – 17.09.2019 г., като е отхвърлена претенцията над уважената сума до пълния размер от 10 295, 20 лв., „МКД Транс“ ЕООД е осъдено още за сумата от 2 174, 70 лв.- неустойка за забава, както и за договорна неустойка върху уважения размер на претенцията и за сумата от 2 495, 18 лв. – разноси в производството.

Съобразявайки посоченото, съдът установи следното от правна страна:

По допустимостта на исквете:

Искът с правно основание чл. 422, вр. чл. 415, ал. 1 от ГПК има за предмет да се установи съществуването на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК.

В това производство, ищецът-кредитор следва да докаже фактът, от

който вземането му произтича, а ответника-длъжник – възраженията си срещу вземането.

По основателността:

В случая ответника не оспорва нито редовността на Записът на заповед, нито качеството си на длъжник. Особеният представител на ответника въвежда твърдения за неяснота на задълженията на Р.. Претенциите на ищцовото дружество са изяснени след подаване на уточнителна искова молба с вх. №4645/11.11.2021 г., в следствие на указания за отстраняване на нередовности в първоначалната искова молба.

Записът на заповед е редовен от външна страна и съдържа всички изискуеми реквизити.

Следователно се касае до едностранна търговска сделка с абстрактен характер, при която наличието на основание не е елемент от фактическия ѝ състав и това е достатъчно да се приеме, че е налице годно менителнично задължение, което ангажира отговорността на длъжника по него.

В производството по реализиране на произтичащото от записа на заповед вземане издателят/респективно авалиста, разполага с правото да противопостави на приносителя освен абсолютните си възражения срещу ефекта, така и своите лични, основани на каузални отношения с кредитора му, като и в двата случая тежестта за доказване е върху него. Такива възражения не се направиха.

Погасяването на задължението по запис на заповед се установява с отбелязване на плащането върху самия запис или с връщането на последния като ценна книга на длъжника след цялостното плащане - чл. 492 от ТЗ приложим, на основание чл. 537 от ТЗ.

Върху процесния запис на заповед няма такова отбелязване за плащане.

Записът на заповед е от категорията на абстрактните сделки, т. е. основанието не е елемент от фактическия състав на тази сделка и наличието на такова не е обуславящо за нейната действителност. Това обаче не означава, че във всички случаи записът на заповед е лишен от основание.

Поначало записът на заповед служи за обезпечаване на вземане по каузално правоотношение, което може да е възникнало от различни юридически факти /продажба, наем, заем, изработка и т. н./. Именно съществуващата друга каузална сделка обикновено е непосредствената причина /основанието/ за менителничното задължаване - чрез него се цели да се гарантира изпълнение на поетите с каузалната сделка задължения.

Тъй като ищецът твърди наличието на връзка между двете сделки, в негова доказателствена тежест е да установи този позитивен за него факт, при което наличието на дълг по каузалната сделка ще доведе до ангажиране отговорността на ответника по повод задължението му по абстрактната.

В настоящия случай, с оглед събраните писмени доказателства се установява, че ищцовото дружество е изпълнило задълженията си по Договора за ползване на услугата euroshell card от 13.10.2016 г. – за предаване съответните карти за гориво, издаване на фактури за предоставените услуги. Същевременно от страна на ответника липсват каквито и да е доказателства да е изпълнил задълженията си.

В този смисъл, безспорно е, че записът на заповед има обезпечителна функция по договора 13.10.2016 г. с дружеството „МКД Транс“ ЕООД, чийто управител е ответникът, за ползване на услугата Euro Shell Card" /за доставка на различни видове горива/ и това е причината за подписването му.

Тъй като записът на заповед има обезпечителна функция, за сумата отразена в него не се изисква да е получена относно задължението му да заплати същата, предвид гаранционната функция за задълженията на дружеството, страна по каузалната сделка, каквото задължение безспорно беше установено по делото.

Наред с това следва да се отбележи, че записът на заповед е предявен на 10.09.2019 г., т. е. в рамките на уговорения 3-годишен срок от издаване на записа.

С оглед установената обезпечителна функция на записа на заповед, искът следва да бъде уважен в цялост.

По изложените съображения вземането, за което е издадена заповедта за изпълнение съществува, като предявеният по реда на чл. 422 ГПК иск е основателен и следва да се уважи, като се признае за установено

съществуването на вземане по запис на заповед.

По разноските:

Съгласно т. 12 на ТР № 4/13 г. съдът следва да се произнесе по разноските в заповедното производство. При този изход на делото и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът ще следва да бъде осъден да заплати на ищеца и направените разноси, които видно от представеният списък по чл. 80 от ГПК и доказателствата по делото са в общ размер на 3 340 лв., от които 2 500 лв. за исковото и 840 лв. по заповедното производство.

По обжалваемостта:

Настоящият съдебен акт може да се обжалва в 2-седмичен срок от връчването му чрез Районен съд – Кюстендил пред Окръжен съд – Кюстендил.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че З. Р., ЕГН: *****, с адрес: общ. К., с. Ж., ул. „Д.“ №**, ДЪЛЖИ на „Шел България“ ЕАД, ЕИК: 831915840, представлявано от К. С.– изпълнителен директор, седалище: гр. София, бул. „Ситняково“ №48, Сердика офиси, ет. 8, сумата от 9 000 лв. /девет хиляди лева/, по издаден Запис на заповед от 23.02.2017 г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК по ч. гр. д. № 1899/2019 г. на КРС - 27.09.2019 г., до окончателното изплащане на задължението, за която сума има издадена Заповед № 967/30.09.2019 г., за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК и Изпълнителен лист по ч. гр. д. № 1899/2019 г. по описа на КРС.

ОСЪЖДА З. Р., ЕГН: *****, с адрес: общ. К., с. Ж., ул. „Д.“

№**, ДА ЗАПЛАТИ на „Шел България“ ЕАД, ЕИК: 831915840, представлявано от К. С. – изпълнителен директор, седалище: гр. София, бул. „Ситняково“ №48, Сердика офиси, ет. 8, СУМАТА от 840 лв./осемстотин и четиридесет лева/- разноси по заповедното производство и сумата от 2 500 лв. /две хиляди и петстотин лева/ - разноси за в настоящото исково производство.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано чрез Районен съд - Кюстендил пред Окръжен съд – Кюстендил в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИСИ на решението да се връчат на страните.

След влизането на решението в законна сила препис от него да се изпрати на заповедния съд.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____